

157

בענין רדיפת הכבוד צריכים מאד להזהר .
היצה"ר משפיע על האדם תחושה
מהכבוד המדומה.

האדם אינו שם לב
ותולה את עצמו מהר באותו כבוד מדומה.
והאדם חושב
שאכן מגיע לו כל הכבוד הזה באמת.

וכאשר נתלה חזק בכבוד המדומה
מתגלה היצה"ר
ומראה לאדם שכל הכבוד
אינו אלא מדומה
ואז האדם נשבר מאד מחסרון הכבוד.

לכן על האדם להזהר מאד
שלא להתפס כלל וכלל בכל הענין של
הכבוד
ויתרחק ממנו.

157

כל הזמן לדבר לבורא ולעצמי
ולהגיד אל תתיאש ,

כמו שהיצר הרע לא מתיאש ולא אומר
לרגע אחד די מספיק
ולא נח וכל הזמן מנסה,

כך גם עלי לא להתיאש ולהמשיך לנסות
כל הזמן,

ולבקש מהבורא שישלח הסיבה - שלא
נכשל,
וגם אם נכשלים "שבע יפול צדיק וקם" –
לקום ולראות אפסיותי ולחיות את האין
שבי,
ולבקש מהבורא עולם
תן לי כח להמשיך ולא ליפול ליאוש.

.....

איך מגיעים למצב של "וְאֵינִי קִרְבַּת אֱלֹהִים
לִי טוֹב".

אמר ר' אשר :

שלא צריכים הרבה

אלא *להימנע מהדברים הטמאים

המקיפים את האדם*

מכל צד ורוצים לטמא אותו –

זאת בעצם תכלית הבריאה

בזה אנו מתקרבים לה'.

*היינו כי הפך הטומאה היא כבר קדושה

*!

...

חבר אמר בחול המועד פסח לר' אשר

שבחג זה עת רצון לפעול ישועות.

אמר לו ר' אשר:

אין דבר כזה,

עת רצון אצל השי"ת היה בדורות

הקודמים,

עכשיו אנו בדור האחרון בעקבתא

דמשיחא

וכל רגע זה עת רצון.

העיקר שישעבד האדם את רצונו

להשי"ת

מתוך תפילה תמה- *הוא עת רצון

להיוושע*.

....

157

אין כל פלא שהעולם כל כך שבור ורצוף

והוא מפני שנותנים דרור למחשבות.

ומכיון שכל מחשבה ומחשבה הוא עולם

בפני עצמו

ואיך יתכן שיהיו כל כך הרבה עולמות

בבת אחת?

אין זה אלא מחמת שבירת הכלים.

וכאשר כל כלי נעשה עולם ממילא נוצר

עולם שבור.

והעצה כדי לתקן את העולם הוא

אך ורק בזה שיצמצם את המחשבות

למחשבה אחת.

והוא בזה שתהיה כל פניתנו לשם שמים
ולא לכבוד העצמי.

....

ר אשר אמר
די וועלט זאגט
האסטי ביסטי
האסטי נישט ביסטי נישט

אין מיר זאגען
* גיסטי ביסטי*
* גיסטי נישט ביסטי נישט*

332

לכל אדם נותן הרבש"ע כל צרכו,
ולא חסר לו כלום.
אף אחד לא מת מרעב,
ולכולם יש מה ללבוש.

ואם כן למה יש כזו קנאה שאיש את
רעהו חיים בלעו,
ואף העשיר הגדול ביותר שיש לו כל טוב
רוצה לבלוע את העולם,
ומה חסר לו עוד שהוא צריך הכל?

רק הרבש"ע הטביע באנוש טבע זה
שתמיד לא יהיה לו מספיק,
ותמיד מקנא במה שיש לשני
והטעם והשורש של זה הוא,

שהרבש"ע רוצה שישתמשו במידה זו
לעבוד אותו,
ומזה נובע כל הקנאה.

332

בשעה שאין לו נסיון, והכל הולך לו
בקלות,
הוא צריך לבקש מה' "אל תביאיני לידי
נסיון".
כי זה שאין לו כל קושי זהו גופא הנסיון
האמיתי .

זה שהוא עושה הכל מצות אנשים
מלומדה,
זה בגלל שהוא נמצא ב"רבות מחשבות
בלב איש",
והוא לא חי ב"עצת ה' היא תקום".
הוא לא יודע שזה גופא הנסיון,
ואין לו פחד של "אל תביאנו לידי נסיון".

334

בשעת נסיון כאשר יש לו כאבים
הקב"ה נמצא "עמו אנכי בצרה",
אבל הוא לא יודע.
הצדיק אמת יודע
אבל האדם הפשוט לא מרגיש.

ואז הוא שוקע יותר ויותר בצער שלו
ולא רואה דרך להחלץ ממנו.

ומה עושים?

דוד המלך אמר "מן המיצר קראתי י-ה",
כשיש לו צרה הוא צועק לה'. י-ה זה בתי
דינים,

ואז מתחילים לדון: מה רצונך.
והוא אומר: הרי אני במיצר,
אני פונה אל הרחמים,

"ענני במרחב י-ה".
ואז מתהפך הדין לרחמים
ומן המיצר נהיה מרחב.

334

אין בן דוד בא אלא בדור
שכולו זכאי או כולו חייב,
ואיך יתכן שיהיה כולו זכאי?

מוכרח שיהיו כאלו צדיקים שמאירים
כשמש בצהרים,
ויאירו לכל נשמה שנדחתה ונתפזרה,
וימשכו כמו מגנט את כל הנשמות.
אז יהיה התגלות אלקית בכל העולם כולו.

334

אם רואים באדם מעשה רשע,
או להיפך שהרבה הולכים אחריו,

לא שייך לדעת אם הוא צדיק או רשע.
רק כאשר יהיה התגלות אלוקית על כל
העולם כולו,
שיכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע
כל ברך
תשבע כל לשון, וכולם יהיו בבחינת
"כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא",
הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו,
אז ידעו מדוע זה התגבר וזה לא,
אבל עד אז זה סתם דיבורים.

שניהם עומדים באותה בחינה,
ובאותה בחינה שניהם נופלים,
מדוע הוא כך והוא כך. אף אחד לא יודע.

רק מי שעובד בדרכי האמונה הפשוטה
הוא יודע,
ואם הוא יודע הוא לא מגלה,
ואם הוא מגלה הוא הלאה לא יודע.
הרי "תכלית הידיעה שלא נדע",

ואם הוא אומר הרי הוא לא יודע.
כי אם היה יודע
היה יודע שצריך לשתוק
ויותר מזה הוא לא יודע.

334

במלחמת עמלק כתיב "וידי משה
כנדים".
למה כבדו ידיו,
בגלל שעם ישראל לא נלחם,
והוא לבד לא יכול, לכן כבדו ידיו.

ולכן לא הרגו את עמלק לגמרי רק
החלישו .

אנו מבקשים מה' שנזכה במהרה
שימחה עמלק לגמרי.
שכולם יגיעו לשלימות,
ולא יהיו ידי משה כנדים.

ונזכה שעמלק ימחה מעצמו ולא ישפך
דם,
ויהיה שלימות לכולנו, ונאהב אחת את
השני,
ויהיה אהבה ואחוונה ורעות האמיתי,
ונזכה לשבת אחים גם יחד. אמן.

334

מדוע הקב"ה מביא אותנו לנסיון?
כי כמו שאמא אוהבת להחזיק את בנה,
והבן אוהב להיות בחיק אמו,

כך הרבש"ע אוהב את בניו,
את עם ישראל שבחר לו משבעים אומות,
ורוצה שהם יתענגו בחיקו.

אך היות שטרדות הזמן שוברות את
האדם,
ונהיה בחינת גלות - שכינתא בגלותא,
והאדם לגמרי שוכח את הרבש"ע.
לכן הוא מעורר אותו כל הזמן ע"י
נסיונות,
שיתעורר ויזעק; "אבא עזור לי!".

321

אנו מבקשים שזכותם יגן עלינו, מה
הפירוש "זכותם"?
במה הם מגינים עלינו? ואיפה נמצא
אותם שיגנו עלינו?

אכן, כאשר אנו נלך בדרכים שלהם,
בדרכים שהם למדו אותנו,
כל אחד לפי מדרגתו, הגדול לפי גדלו
והקטן לפי קטנו,
אז הם יוכלו לעזור לנו ללכת בדרך הזו.

באופן אחר אין הם יכולים לעזור לנו.
אסור לנו לסמוך עליהם,
כי אם אנו סומכים עליהם ומבקשים
שהזכות שלהם תעמוד לנו ולא נעבוד,
רק לבקש זכותם יגן עלינו, אבל אז הזכות
שלהם לא יכולה לעזור.

רק כאשר האדם הולך בדרך שלהם,
בדרך של הביטול, ועובד לפיה.
הוא זוכה לפגוש את החיות שלו, את
הנשמה שלו שמעוררת אותו בכל רגע,
329
כל אדם נדמה לו שהוא בסדר,
וכאשר לא הולך לו
יש לו טענות על הרבש"ע
מדוע לא נותן לו.

והוא לא יודע
שהרבש"ע נותן לו רק לפי כוחותיו,

והכאב הזה שיש לו זו היא רפואתו,
כדי שאח"כ כאשר יקבל יוכל לסבול,

כי באם יהיה לו טוב ללא הכאב יהיה
"שְׁמֵנֶת עֲבִיֶת כְּשִׁית" וכו'.

330
הטובע בים
במערבולות של גלים סוערים
שכוחותיו אוזלים
הוא לא חושב על שום דבר
ולא על שום סיפוק ממעשיו
חוץ מדביקות במציל שמושיט לו יד שחיוו
תלויים בו.

וכמו כן אדם שיודע שבכל רגע הוא עלול
ליפול,
והוא חסר אונים, והוא צריך מציל,
הוא בדיוק כאותו טובע
שכלו כוחותיו בים הסוער
שאין לו שום דרך הצלה,
ובאותו רגע הוא לא חושב על שום דבר
רק להאחז במציל.
...
320

בל יאמר אדם מי אני, וכי בשבילי נברא
העולם.

כי זוהי הקרירות שהכלב הזה, הבעל דבר
מכניס בו.

כי אף שהאמת היא שאין אתה כלום,

אבל הרבש"ע נתן לך את החיות שלך,
ובשבילך ברא את העולם.

ואם היה נותן לבהמה את החיות הזו
היה בורא את העולם בשבילה,

רק שבפועל הוא ברא את העולם בשביל
האדם,

ולבהמה נתן חיות בכדי שאנו נלמד
ממנה.

כמו שהיא נאמנת ומסורה לבעליה,

כך אנו צריכים להיות לרבש"ע כתינוק
שאוהב את אימו .

....

פעם אחת ניגש *עשיר גדול מאוד*
אל הבית של הרב,
ונכנס לחדר אצל רב אושר זצ"ל,
והלה התחיל לספר את אשר על ליבו
ועל *התחייבויות של מיליוני שקלים*
ומה לעשות על כך ומה לעשות על כך,
והוא *ממש בצרה*
כי מדובר פה על עסקים חובקי עולם
וצריך לקחת אחריות
ואין הוא יודע את נפשו מרוב בלבול
וכו' וכו'.

באותו רגע הכניסו מישהו לחדר של הרב
זצ"ל

ואמרו לו שהוא *בבעיה והוא חייב
להתייעץ באופן דחוף*
עם רב אושר, קריטי ביותר!

העשיר עדין שהה בחדר והאזין והקשיב
לשיחה,

וכך מלין פלוני *את צרתו* לרב אושר
ואומר לו: " *איני יודע מה לעשות* ,

צריכים להגיע אלי הביתה בזמן הקרוב
להתקין ארון בחדר ,

ואיני יודע על איזה קיר להתקין אותו,
האם על *הקיר הימני* בחדר
או שמא על *הקיר שמאלי* ,
ואיני מוצא את נפשי *מרוב דאגה*"

רב אושר ענה לו: "תעשה כך וכך
ותראה ישועה גדולה!"*
אותו אדם שמח על עצתו וברכתו
של רב אושר ויצא בשמחה לביתו,
שהרי אין שמחה בהתרת הספיקות,

לאחר מכן פנה אותו עשיר לרב אושר
ואמר לו:
"אני לא מבין, אם כאלה דברים אתה
מתעסק?
ארון לקיר הימני או השמאלי,

*אני עסוק פה בצרות של מיליונים
וזה מה שמפריע לאותו פלוני*"

חייך הרב ואמר לו,
תהיה רגוע, *לשניכם יש אותה
"צרה*"

אצלו זה התלבש *בסיבה* של התקנת
ארון,

ואצלך זה התלבש *בסיבה* של
מיליונים... אותו דבר.

כל אדם "סוחב*" לפי המשקל *שהוא
יכול לסחוב*,
הקושי נמדד לפי *מי שאתה*, ולא מי
שאתה לא,

***

לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
מתחתיו

לא ראו - אם האדם לא מחשיב את
חבירו יותר ממנו -

לא ראו איש את אחיו - ראו מלשון: רואה
אני את דברי - אדמון

הרי אינו מסוגל להתעלות

ונותר באותו המצב שבו הוא שרוי.

אור המאיר

....

לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
מתחתיו

מאחר ש-לא ראו איש את אחיו - -

שאינו רואה מה שחסר לחבירו ואינו דואג
לצרכיו,

לפיכך - ולא קמו איש מתחתיו

שקועים הם במצב שפל ואינם מסוגלים
להתרומם

חידושי הרי"ם על התורה

253

כאשר רוצים לעשות שמנת
צריכים לנענע את החלב
ולשפוך אותו מקצה אל קצה

כך הצדיק אמת
מנענע את האין מתום בנשרי
ואת החטאתי נגדי תמיד וכדו'
עד שיוצא

השמנת המתוקה
שהיא מציאות
הוי'ה בשלמות,

שפת אמת פרשת וארא
כי אני ה' אלקיכם המוציא כו'
זה הבטחה שידעו שהש"י הוציאם מארץ
מצרים.

וזה טעם כל הגלות כדי שידע האדם
שמצדו מוכן להיות בגלות.
ובכה נוהג בכל איש מישראל.

וכן שמעתי מאא"ז מו"ר ז"ל
כי אם הי' אדם יודע באמת שהכל מהש"י
לא הי' מסתירין לו כלל
וכל ההסתר

כדי שלא ידמה *שממנו הוא *ודפח"ח.
338

בשבת יש ג' מדריגות.

בליל שבת, הוא בחינת "חקל תפוחין
קדישין",

אח"כ בשבת בבוקר הוא בחינת "עתיקא קדישא",
ובסיום השבת בעת רעוא דרעוין הוא
בחינת "זעיר אנפין".

ג' בחינת אלו הם שלבים בסדר העבודה
של האדם.
בתחילה מדמה האדם שהוא שלימות
הקדושה –
"חקל תפוחין קדישין".

אחרי זה הוא כבר צריך להגיע לרבש"ע,
והוא צריך להגיע ל"עתיקא קדישא".

וכאשר השבת נשלמת היא מסתיימת
בבחינת
"זעיר אנפין",

דהיינו שהאדם מגיע למיעוט שבמיעוט
ונחנו מה, כי פשעי אני אדע
וחטאתי נגדי תמיד.

....

ר' אשר

היה ממקד את עבודה שיש בתקון האדם
המתמקדת לשלשה מוקדים,
שהם מחשבה, דבור ומעשה.
בדרכו בקודש היה מדרבן לשלב את
המחשבה דבור ועשייה להיות אחד.

בדרך משל מוה"ר אשר זיע"א
היה מתבטא באמרו שישימו לב
לכבד כל עשיה
אצל כל אחד כפי יכלתו
אפילו פעולה לנשק את המזוזה,
לתת עשר אגורות לצדקה וכדו',
כך שהעשייה משלימה את המחשבה
והדבור,
כאשר המחשבה והדבור מלויים את
האדם
בעבודה העצמית

....

ראשי התיבות של שובבי"ם ת"ת
המה הפרשיות
שמות, וארא, בא, בשלח, יתרו, משפטים,
תרומה, תצוה.

ר' אשר היה רגיל להתבטאות
בדרך מליצה שובבי"ם ת"ת
שובבי"ם (וילדע קינדער),
ת"ת תלמדו תורה!

...

במסכת אבות פ"ה מט"ו
ארבע מדות בדעות
נח לכעוס נח לרצות, יצא שכרו בהפסדו,
קשה לכעוס וקשה לרצות, יצא הפסדו
בשכרו
קשה לכעוס נח לרצות חסיד,

נח לכעוס וקשה לרצות רשע.
יש להעיר מדוע לא מוזכר במשנה
אינו כועס כלל חסיד שבחסידים,

אלא שאין כל ערך
למי שאינו כועס כלל,
כי יש לכעוס נגד היצה"ר,
אלא שיש לכון את הכעס
לכיוון המועיל
לעבודתו יתברך שמו

...

סיפר יהודי אחד שפעם שמע מתוך
החלון שר' אשר,
שהוא אמר לאחד בביתו:

"* אם אתה לא תרצה לגלות את חטאתך
וקלונך –

הקב"ה יגלה קלונך ברבים,
מוטב שאתה תעשה זאת קודם
ולא תתחרט אחר כך.*

....

ר' אשר תיאר את העולם בצבעים
שחורים.

אין ידידים, אין חברים,
* הכל דימיון הכל אינטרעס,

כחלוף האינטרעס
חולפת הידידות

ואפילו הופכת לשנאה ופירוד.*
היו לי חברים שהסתובבו אצלי שנים
ואחר כך ברחו מכאן,
אחד בשביל שחשב שכבר *השיג
האינטרעס* שלו,
אחד שבא לידי החלטה *שלא ישיג את
האינטרעס* שלו ואין לו מקום כאן.

***

בש"ק תרומה שאל אותו חבר כיצד
לעשות משכן בתוך הבית,
אשר *תשרה בו השכינה* ,
אמר מיד:
"דע לך שהשכינה שורה רק במקום שאין
לך חלק בתורה ומצוות שלך
כי הכל מהבורא , אז תוכל לעשות
משכן *בביתך* .
אם יש לך משהו ו" *אתה* " עושה
מצוות,
אז השכינה אומרת
או הוא או אני .
אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת,
....
מישהו מהחברים אמר לר' אשר :
הלא תאמרו לי פעם אחת ולתמיד את
האמת עלי

ולא תעלימו ממני שום דבר..
אמר לו ר' אשר:
אינני מאמין שאתה *רוצה באמת*
שאגיד לך הכל עליך..
אמר לו האיש: אדרבה *תגידו לי !*
התחיל ר' אשר להעלות פרטים שונים
ונעלמים מהחיים האישיים שלו,
עד שהתחיל האיש לצעוק:
מספיק מספיק , אני הולך להתעלף...

281

אשרי אדם מפחד תמיד.
ואפילו כשזכה להכנס למצב של הרגל
ולהיות בשלוח ובשקטות
בכ"ז אין לו להשתחרר מהפחד.

כי עלול האדם לאבד כל רגע בעולם
הטבע
את התקשרות בורא כלל,
ובסוף הפחד הטבעי
ישתלט עליו לארכו ולרחבו
ויתפשט על כל מציאות האדם ממש

על כן תמיד לקיים אשרי אדם מפחד
תמיד
ואפילו במקום שההרגל הצליח לדחות
את הפחד

ולהשליט את השלוח והשקטות
בכל זאת לפחד שמא יצליחו לדחות את
ההרגל

ואל תאמין בעצמך עד יום מותך
והראיה מיוחנן כהן גדול
ששימש בכהונה שמונים שנה
זאת אומרת שהיה לו הרגל של שמונים
שנה
וזה בודאי הרבה מאד.
ובכל זאת בסוף נעשה צדוקי
מכאן שיש לפחד מכל מצב

333

ובנסיון האמיתי שהיה לו הוא נפל.
וזה התעטף בקטרוגים
וקליפות שמביאים עליו דינים.
ומן הדינים הללו נהיה נסיון.

אבל הרבש"ע שמרחם על בריותיו
לבל ידח ממנו נדח
חוזר ומותן לו נסיון קשה,
והוא מרגיש את הקושי,
בכדי שיעלה את כל הניצוצות
שנפלו בנסיון הראשון.

333

כל זמן שהאדם לא עובד עם עצמו,
והוא לא נהיה מציאות של דביקות,

הוא נופל.

ואיך יגיע לדביקות,
ע"י שמכיר את עצמו.
כל אחד ואחד, ואפילו הגדולים ביותר,
היסוד שלו הוא יסוד הרע.

לא שאחד רוצה לגנוב והשני לא,
שניהם יש להם את הרצון לגנוב,

רק אחד מכיר
שזה שבפועל הוא לא גנב
זה כח הבורא
והשני לא.

333

הרצון הזה לגנוב מגיע ממציאות
הקדושה,

הרבש"ע הוא שולח את היצה"ר לגרות
אותו לגנוב,
בכדי שע"ז יכיר את מציאות האמונה.
כל אחד צריך לדעת בנפשו שהיסוד שלו
הוא רע.

הרבש"ע הוא אחד ואין שני,
ומכיון שהרבש"ע הוא טוב

מוכרח שיהיה בבריאה גם רע, זה לעומת
זה,

ומי הוא הרע? מוכרח להיות שהרע זה
אני.
ואם כן- כיון שאני הוא מציאות הרע-
איך מגיע אלי טוב, איך בכ"ז אני לא גונב,
אין זה אלא כח ה' שעוצר אותי מלגנוב.
נמצא שמהכרת יסוד הרע שבו הוא מגיע
להכרת הבורא.

329

צדיק אמת
איך הוא נהיה צדיק אמת,

כאשר שמעו דבר אמת
לא החזירו את הספר למקומו,
רק הפכו והפכו בזה כל היום.

כאשר שמעו דבר אמת
חזרו על כך ללא הפסק,
יומם ולילה לא ישבותו.

הם למדו מהאויב שעוקב כל הזמן
אחרי האדם כדי להפיל אותו.

וכאשר אנו נלך
בדרכים הללו נגיע לתכלית הזו.

337

העולם חי עם רגש, עם המציאות של
הרגש של עצמו .

הוא יכול להיות גאון הגאונים,
אבל הוא מכנה את הקדושה עם הכינויים
שלו,
כפי מציאות התענוג שבה הוא חי.

וכאשר יש לו תענוג
אזי הוא מכנה את התענוג הזה קודשא
ברוך הוא .

הוא לא מגלה את מציאות הבורא,
והוא לא מזכה אותו בתואר, הוא רק
מכנה .

את הרגש שלו הוא מכנה קודשא בריך
הוא .
וזה לא הקב"ה .

הרי הקב"ה אינו רגש, אין לו גוף ולא
דמיון כלל.
ואיך אתה יכול לגשם את הרבש"ע.

334

שתהיה השלימות לא נשיג את מציאות
הו'.

אף אחד לא יבין, כי לא שייך להבין .
רק נשיג שלא נרצה להבין.

רק עכשיו אנו רוצים להבין.

וזה ההבדל בין בחינת גלות לבחינת
משיח ,
שבשעת הגלות אנו רוצים להבין,

ובבחינת משיח –

שיהיה התגלות אלקית על כל העולם כולו

–

תתבטל הבחירה ולא נרצה להבין,
ואז נוכל להבין שאי אפשר להבין.

ומאיפה יקבל כל אחד אור?

מהאור שיזרח מן הצדיק אמת שיאיר
כשמש בצהריים.

אז יהיו צדיקים יושבים ועטרותיהם
בראשיהם ונהנים מזיו השכינה,
הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.

